

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 28 jan. 1887, kl. 3 e. m.

*Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till Riksdagen i anledning af två
vid sist förflutna riksdag beslutade lagförändringar; gifven
Stockholms slott den 22 januari 1887.*

Då nedan omförmälda, af senast församlade Riksdag beslutade lagförändringar, öfver hvilka Kongl. Maj:ts beslut ej meddelades, innan Riksdagen åtskildes, ej heller sedermera blifvit af Kongl. Maj:t antagna, vill Kongl. Maj:t nu, i öfverensstämmelse med 87 § regeringsformen, underrätta Riksdagen om de skäl, som derför utgjort hinder.

I underdårig skrifvelse den 16 sistlidne mars anmälde, att Riksdagen, enär underlätenhet att bevista s. k. husförhör icke kunde annorlunda anses, än som en kyrklig förseelse, hvilken icke borde vara belagt med sådana verldsliga påföljder, som de för närvarande derför stadgade, för sin del antagit följande

»Förordning om upphävande af förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör, den 4 december 1765.

Härigenom förordnas, att förordningen angående plikt och straff för dem, som försumma bivistande af katekesförhör, den 4 december 1765 skall upphöra att vidare gälla.»

Öfver detta förslag hafva infördrats utlåtanden från samtliga domkapitel i riket, Stockholms stads konsistorium och hofkonsistorium; men enär den af Riksdagen för dess del beslutade författning afser ändring af kyrkolag, som enligt 87 § 2 mom. regeringsformen icke kan genomföras utan samtycke af allmänt kyrkomöte, och Kongl. Maj:t ej funnit skäl att, för inhemtande af sådant samtycke, kalla kyrkomötet till särskildt sam-

manträde före början af 1887 års riksdag, har Kongl. Maj:t funnit Riksdagens förevarande lagförslag nu icke till någon Kongl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda, men uppdragit åt chefen för justitiedepartementet att närmare tiden för nästa kyrkomöte å nytt inför Kongl. Maj:t anmäla detta ärende.

Sedan Kongl. Maj:t i nådiga propositioner den 6 mars 1886 föreslagit Riksdagen att antaga dels en förordning angående enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar, enligt hvilken för sedlar, som af bankbolag utgåfves, skulle finnas i allmänt förvar satt pant, bestående af guld eller värdepapper, dels en lag angående förändrad lydelse af 17 kap. 3 § handelsbalken, enligt hvilken innehafvare af banksedlar, som utgifvits af bankbolag, skulle i de bolagets tillgångar, som vore satta i allmänt förvar såsom pant för sedlarna, njuta betalning framför alla andra, har Riksdagen i skrifvelse den 16 maj 1886 anmält, att Riksdagen afslagit förstnämnde lag, men deremot antagit den senare. Då emellertid lagen om tillägg till 17 kap. handelsbalken icke har annat skäl för sin tillvaro än omförmälda i sammanhang dermed föreslagna stadgande i lagstiftningen om enskilda banker och, sedan detta förfallit, komme att sakna all tillämpning, har saken genom Riksdagens beslut kommit i det förändrade skick, att Kongl. Maj:t funnit sig ej böra utfärda den af Riksdagen antagna lag angående förändrad lydelse af 17 kap. 3 § handelsbalken.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevägen.

OSCAR.

Nils von Steyern.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållt inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott lördagen den 22 januari 1887,*

i närvaro af

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
RYDING,
VON KRUSENSTJERNA,
friherre TAMM.

18:o.

Departementschefen statsrådet von Steyern anmälde till justering förslag till nådig skrifvelse till Riksdagen, i anledning af två vid sist förflutna riksdag beslutade lagförändringar, och täcktes

Hans Maj:t Konungen, enligt statsrådets tillstyrkan, gilla berörda förslag äfvensom förordna, att i öfverensstämmelse dermed skulle till Riksdagen aflåtas nådig skrifvelse af den lydelse, bilagan litt. C till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

C. P. Hagbergh.